

РЕШЕНИЕ

№ 22385

гр. София, 05.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7398** по описа за **2024** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на П. Р. Б., подадена чрез адв. М. С.-САК, против решение № 1703/09.04.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 20231110215243/2023г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 7 състав, с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба серия К № 7171612, издаден от СДВР, с който на касатора, е наложена глоба в размер на 100 лева, на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 4, вр. с ал.2, т.2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради нарушение на материалния и процесуален закон. Твърди се, че в случая е налице грубо нарушаване на правото на защита на лицето, тъй като са издадени два идентични по номер, но различни по съдържание ЕФ. С връчения на С. Б. ЕФ му се налага санкция само за превишена скорост, без да е в условията на повторност. Разминаването между описанието на нарушението и санкцията било процесуално нарушение от категорията на съществени и самостоятелно основание за отмяна на оспореният акт. По делото не били налице доказателства този екземпляр на ЕФ да е връчен на Б.. Счита, че нито от GPS координатите на снимката със заснето МПС, нито

от снимката на поставеното „на място“ АТСС може да се определи че те се отнасят именно за посоченото в ЕФ място на нарушението. От представената снимка, на техническо средство- мобилна камера, също не можело да се установи категорично къде е монтирано АТСС, нито дали тази снимка е направена на същата дата, на която е установено нарушението. Иска се съдът да отмени въззивното решение, заедно с потвърдения ЕФ.

В съдебно заседание касаторът, чрез адв. Т., поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), не се явява, не се представлява и не изразява становище по подадената касационна жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на подадената касационна жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови своето решение, съставът на районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 25.02.2023 г., в 10:56 часа, в [населено място], Околовръстен път до номер 454, с посока от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта 90 км/ч. за извън населено място, П. Р. Б. управлява лек автомобил марка „М. ЦЛА 250“ с рег. [рег.номер на МПС] , със скорост на движение 104 км/ч (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км./ч. при скорост до 100 км./ч.), като по този начин е превишил разрешената скорост със 14 км/ч. Нарушението било установено /заснето/ с автоматизирано техническо средство за скорост Cordon M2 с № MD1196 и е извършено в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/4394782. Въз основа на доказателствения запис бил генериран процесния ел.фиш серия К № 7171612 на СДВР, с който на Б. е наложена глоба в размер на 100 лева, на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 2, т.2, за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, при условията на повторност.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалвания електронен фиш.

Решението на районния съд е правилно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно-чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63в ЗАНН, вр.чл.218, ал.2 АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, длъжимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

Правилно въззивният съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че касаторът е нарушил чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Последният, като участник в

движението, не се е съобразил с ограничението на скоростта извън населеното място. По аргумент от чл. 21, ал. 1 от ЗДвП извън населеното място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 90 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак - чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. В разглеждания случай, скоростта на автомобила е установена извън населеното място, като разрешената скорост е 90 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство (видно от решение за одобрение на средството от Държавния метрологичен институт в Х. и протокол № 008-СГ-ИСИС от 15.03.2022 г. за проверката на преносима видео-радарна система (на триножник) за регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на номера и комуникации тип Cordon M2 с № MD119), като приложените снимки съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

Фактичката обстановка, нарушението и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред въззивната инстанция. Всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност, са установени и удостоверени.

Противно на релевираните в касационната жалба твърдения, обосновано и в съответствие с представените доказателства СРС е приел за установено извършеното нарушение и липсата на допуснати в хода на АНП съществени процесуални нарушения. Видно от приложените във въззивното производство доказателства, в административнонаказателната преписка се съдържа Протокол за използване на АТТС от дата 25.02.2023 г., надлежно оформен. Мястото на констатиране на нарушението е описано в представения Протокол за използване на АТСС и съответства на отразеното в приложената към ЕФНГ снимка. От тези доказателства безспорно се установява както мястото, на което е било разположено АТСС, така и мястото, на което е измерена и заснета скоростта на процесния автомобил. Тези доказателства, безспорно установяват, че нарушението е заснето извън населено място, в което допустимата максимална скорост на движение е 90 км/ч. Предвид това правилно е прието както от АНО, така и от въззивния съд, че нарушението е по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, както е посочено и в ЕФНГ.

Съдът намира за неоснователни и възраженията в касационната жалба, отнасящи се до съществуване на два електронни фиша под едни и същи серия и номер, с адресат едно и също лице и за едно и също нарушение, по следните съображения:

С жалбата е представен препис от връчения на касатора екземпляр на електронния фиш, като е основателно възражението му, наведено чрез процесуалния му представител, че е налице разлика в съдържанието на връчения му електронен фиш и представения пред съда с материалите по административнонаказателната преписка. Така във връчения на касатора и представен в производството пред СРС екземпляр е посочено, че административното наказание е наложено на основание чл.189, ал.4, вр. чл. 182, ал.4 ЗДвП, т.е. санкционната разпоредба е посочена непълно, като не е отразена връзката с основен състав на нарушение по чл.189, ал.1, ал.2 и ал.3 от ЗДвП. В представения от АНО екземпляр на електронния фиш бланкетът на разпоредбата на чл. 182, ал.4 ЗДвП вече е запълнен с посочване на разпоредбата на ал.2 т.2 на чл.182 ЗДвП. Безспорно, подобни действия от страна на АНО са укорими, но не се споделят възраженията, че непосочването на санкционната разпоредба в пълнота във връчения

му електронен фиш, съставлява съществено нарушение на процесуалните правила. И това е така, тъй като в електронния фиш са описани ясно и конкретно всички признаци от състава на нарушението, включително и обстоятелствата, квалифициращи го като такова, извършено повторно. Следва да се има предвид, че нарушената норма е тази на чл.21, ал.1 ЗДвП и тя изрично е посочена в ЕФ. Непълното посочване на санкционната разпоредба не ограничава правото на защита на касатора и също така не препятства възможността да се извърши преценка за индивидуализация на наказанието, тъй като размерът на наказанието в случай на нарушение на режима на скоростта се определя в зависимост от стойността на превишението на скоростта, което е ясно посочено в обжалвания електронен фиш - 14 км/ч. Ето защо и дори и въз основа на санкционната разпоредба, посочена във връчения на касатора екземпляр на електронния фиш, не съществува пречка да се извърши преценка за правилната индивидуализация на наказанието, като в настоящия случай съдът намери и че размерът на административното наказание е правилно определен по гореизложените съображения.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс и на други такива, за които АССГ следи служебно, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното въззивно съдебно решение – оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1703/09.04.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 20231110215243/2023г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ:1.